

РЕШЕНИЕ

№ 6342

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5602** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 131473 от 11.05.2023г. по описа на Административен съд – София – град на юрк. А. А., в качеството на пълномощник на началник група в СДВР, отдел „ПП“ срещу решение № 1949 от 27.04.2023г., постановено по НАХД № 3140 по описа на СРС за 2022г., НО, 134 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 21-4332-027704 от 21.01.2022г. на началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на оспореното решение, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Счита за неправилно приложен институтът на чл. 28 ЗАНН „маловажен случай“. Иска се от съда да се отмени изцяло решението на СРС, както и да се потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание – касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответната страна – П. Р. А. чрез процесуалния си представител адв. Ц., изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, изложени в депозирания по делото отговор на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Ю. дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 23.12.2021г. на П. Р. А. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че на същата дата, около 20:40 часа в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], пред ресторант „Релакс“, като водач на лек автомобил „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] престоява на място, където превозното средство създава опасност от ПТП със служебен автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] - нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл.180, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 150 лева за нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

За да отмени НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до самостоятелна отмяна на постановлението. Приел е още, че извършването на вмененото нарушение е безспорно доказано, но неправилно е ангажирана отговорността на извършителя, поради приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно като краен резултат, но при следните коригиращи мотиви:

Съдът намира, че АНО не е събрал достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че ответникът е извършил вмененото му административно нарушение, а именно като водач на „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] престоява на място, където превозното средство създава опасност от ПТП със служебен автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС], за да остави превозваните от него пътници. Не е доказано нито извършване на нарушението- „престоява на място, където превозното средство създава опасност от ПТП“, нито обстоятелството че причината за престоя е, за да остави превозваните от него пътници. В АУАН и НП следва да се посочат конкретните факти и обстоятелства, от които е извършена преценката, че паркираният автомобил е създавал пречка за движението на останалите ППС.

Дори да се приеме за доказано фактически описаното в АУАН и в НП, че е спрял л.а. с цел да свали пътници, не може да се направи извод, че паркираният автомобил е създавал опасност от ПТП със служебен автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС], което само по себе си представлява извод, който при посочените факти в АУАН и в НП не може да бъде проверен от съда.

В настоящия случай органът е ангажирал административнонаказателната отговорност

на ответника без да представил доказателствата, необходими за разкриване на обективната истина.

Горното прави наказателното постановление незаконосъобразно поради издаването му при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила и противоречието му с материалния закон.

Съдът не споделя извода на СРС, че нарушението е маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от съответния вид. Същото е формално, като настъпването на вреди не е елемент от състава му, поради което и само липсата на такива не може да обоснове приложението на чл.28 ЗАНН. Независимо от последното обаче и предвид гореизложеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XI касационен състав

РЕШИ:

Оставя в сила решение № 1949 от 27.04.2023г., постановено по НАХД № 3140 по описа на СРС за 2022г., НО, 134- ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 21-4332-027704 от 21.01.2022г. на началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: